

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/835/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211962
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814211962.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Miklánkovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany proti odporcovi: O., zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom AK Lučenec, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom AK Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.151,08 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. marca 2015, č.k. 11C/148/2014- 60 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.06.2015, č.k. 11C/148/2014-82, o vydaní doplňujúceho rozsudku k rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10. novembra 2015, č.k. 6Co/835/2015-89, jednomyselne takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10. novembra 2015, č.k. 6Co/835/2015-89 sa d o p í ň a tak, že medzi prvý a druhý výrok vyhláseného a písomne vyhotoveného rozsudku sa vkladá ďalší výrok v znení :

„Rozsudok okresného súdu v časti- výroku II., ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 358,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, p o t v r d z u j e .“

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 358,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.10.2012 do zaplatenia a nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 464,56 eur , na účet JUDr. Andreja Cifru , advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O odvolaní účastníkov konania voči rozsudku okresného súdu rozhodol odvolací súd tak, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti- vo výroku I., ktorým návrh zamietol, potvrdil a vo výroku II. o náhrade trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 397,45 eur , na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajší účastník na strane odporcu podal na Okresný súd Prievidza návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku. Uviedol, že na základe odvolania navrhovateľa zo dňa 13.05.2015 bola predmetom odvolacieho konania aj tá časť rozsudku okresného súdu, ktorou vyhovel vzájomnému návrhu odporcu, keď mu bola priznaná suma vo výške 358,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.10.2012 do zaplatenia. Rozsudok vo svojom potvrdzujúcom výroku však neobsahuje aj rozhodnutie

o časti II. výroku rozsudku okresného súdu týkajúceho sa vzájomného návrhu, pričom z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odvolací súd o tejto časti aj rozhodoval.

Podľa § 166 ods. 1 OSP ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Podľa odseku 2 vety prvej rovnakého ustanovenia doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku a podľa § 211 ods. 2 OSP ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 10. novembra 2015, č.k. 6Co/835/2015-89 vyplýva, že odvolací súd rozhodoval aj o vzájomnom návrhu odporcu nasledovne :

Keďže odporcovi bol podľa karty klienta poskytnutý úver v celkovej výške 3.730,58,- eur, pričom odporca zaplatil 4.660,29 eur , úver bol zaplatený, preto návrh na začatie konania a zaplataenia ďalšej sumy bolo potrebné považovať za nedôvodný.

Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu vzniklo na strane navrhovateľa bezdôvodné obohatenie, ktoré musí vydať podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy však sankciu neplatnosti nespájal. Preto pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu sa muselo vychádzať z ustanovenia § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Správny je i záver súdu prvého stupňa o vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia na strane navrhovateľa v dôsledku čoho sa inak trojročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Navrhovateľ ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvárania zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru.

Námietka navrhovateľa, že odporca podal vzájomný návrh, ktorý považuje navrhovateľ za premlčaný, nakoľko odporca nevyzval navrhovateľa žiadnym listom na dobrovoľné plnenie a nepostupoval v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hlava 8 § 2 písm. a, nie je dôvodná. Vedľajší účastník na strane odporcu podal vyjadrenie k návrhu ako i vzájomný návrh, čo možno považovať za výzvu na dobrovoľné plnenie. Nie je zrejma citácia zmluvných podmienok - Hlava 8, § 2 písm. a , v zmysle ktorého klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením minimálne dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú , resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie.

Pokiaľ navrhovateľ vzniesol námietku premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia, túto považoval odvolací súd za nedôvodnú. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu , keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať návrh o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Ako vyplýva z obsahu spisu , odporca , prostredníctvom vedľajšieho účastníka , podal dňa 16.02.2015 vzájomný návrh, pričom o vstupe

vedľajšieho účastníka do konania sa odporca dozvedel na základe oznámenia súdu dňa 20.11.2014. Vedľajší účastník vo vyjadrení uviedol, že odporca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po porade s právnym zástupcom koncom decembra 2014. Pri posudzovaní otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzal odvolací súd z rozhodujúceho okamihu, kedy sa odporca skutočne dozvedel o tom, že sa navrhovateľ na jeho úkor bezdôvodne obohatil a to spísaním vzájomného návrhu dňa 11.02.2015, doručeného na okresný súd dňa 16.02.2015. Objektívna premlčacia doba je desaťročná, preto námietka navrhovateľa o premlčaní nároku odporcu nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že pri formulovaní výroku svojho rozsudku zo dňa 10.11.2015 nebolo jednoznačne rozhodnuté o celom predmete odvolacieho konania, t.j. o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu voči výroku rozsudku okresného súdu o uložení povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi sumu 358,67,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.10.2012 do zaplataenia a preto svoj rozsudok doplnil v zmysle § 166 ods. 2 veta prvá O.s.p. dopĺňacím rozsudkom.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.